

پس هرگز نفع نمیداد ایشان را ایمان ایشان و قتیکه دیدند عقوبت مارا آئین خدا که گذشته است در بند گان او و زیان کار شدند آنجا کافران (۸۵) .

سورة فصلت - حم سجده مکی است و آن پنجاه و چهار آیت و شش رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

حَمَّ ۝

تَنْزِیْلٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

كِتٰبٍ فُصِّلَتْ اٰیٰتُهُ فَرٰا نَا عَرَبِیًّا لِّقَوْمٍ یَعْلَمُوْنَ ۝

بَشِیْرًا وَّاَنْزِلْنٰهُ نَزْلًا عَرَضَ الْاَلْفِیْفِ فَهُمْ لَا یَسْمَعُوْنَ ۝

وَقَالُوا قُلُوْبُنَا فِیْ اَكْتٰوٍ مَّانَدُ عَوْنًا اَلِیْسَ وَفِیْ اَذَانِنَا وَاَنْقُرُ
وَمِنْ بَیْنِنَا وَبَیْنِكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ اِنْتَا عٰمِلُوْنَ ۝

قُلْ اِنَّمَا اَتٰتٰ بَصْرًا مِّثْلَ مَا یُوْحٰی لَیْ اَكْمَالُ الْعَمَلِ ۝ وَاِجْدُ
فَاَسْتَوِیْتُمْ وَاَلِیْسَ وَاَسْتَفْرُوْهُ وَاَوْبِلُ لِّلشُّرٰكِیْنَ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان .

حَمَّ (۱) .

این فرورستاندن ست از جانب خدای بخشاینده مهربان (۲) .

این کتابیست واضح ساخته شد آیات اودر حالیکه قرآن عربی ست برای قومی که میدانند (۳) .

در حالیکه مژده دهنده و ترساننده است پس روگردان شدند اکثر مردمان پس ایشان نمی شنوند (۴) .

وگفتند دل های ما در پرده هاست از آنچه میخوانی مارا بسوی آن و در گوش های ما گرانی ست و میان ما و میان تو حجابی است پس کارکن هر آئینه ما کارکننده ایم^(۱) (۵) .

بگو جز این نیست که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من اینکه معبود شما معبود یگانه است پس راست

(۱) یعنی ، هر یکی از ما بر طور خود .

متوجه شوید بسوی او و طلبِ آمرزش کنیدازو، و وای آن مشرکان را (۶).

آنانکه نمیدهند زکوة را و ایشان بآخرت نامعتقدند (۷).

هرآئینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند ایشانراست مزدِ غیر مقطوع (۸).

بگو آیشمانا معتقد می شوید به کسی که آفرید زمین را در دو روز و مقرر میکند برای او همسران را، اینست پروردگار عالمها (۹).

و پیدا کرد در زمین کوه ها بالای آن و برکت نهاد در آن و اندازه کرده اندر آن قوتِ اهلِ آن را در تهمه چهار روز بیان واضح کرده شد برای سوال کنندگان (۱۰).

باز متوجه شد بسوی آسمان و او مانند دود بود گفت او را و زمین را نیز بیائید بخوشی یا ناخوشی^(۱) گفتند هر دو آمدیم بخوشی (۱۱).

پس ساخت آنها را هفت آسمان در دو روز دیگر و وحی فرستاد در هر آسمانی تدبیر آن را و بیاراستیم آسمانِ دنیا را به چراغ ها^(۲) و نگاهداشتیم^(۳) این ست

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۷﴾

قُلْ أَنتَ كُمْ لَتَكْفُرُونَ يَا ذَا الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۸﴾

وَجَعَلَ فِيهَا رِوَابٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرْنَا فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَيَالٍ ﴿۹﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وِلَدَارِضٍ أَتَيْتَاطْوَعًا أَوْ كَرِهًا فَأَلَّتْ وَاتَّيْنَاظَاطِيعِينَ ﴿۱۰﴾

فَقَضَيْنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرًا وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الذَّاتِيَا بِصَابِيحِهِمْ وَحَقْلًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۱﴾

(۱) یعنی منقاد حکم من شوید و الله اعلم .

(۲) یعنی ستاره ها .

(۳) یعنی از شیاطین .

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صِغَةَ يَوْمٍ لَمْ تَكُنْ لَكُمْ صِغَةٌ
عَالِدًا وَتَمُوتُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا يَحْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً مَبْرُورًا فَاتَّكَبَ أَكْثَرُهُمْ عَلَيْهَا وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهَا طِينًا
فَإِذَا يَمَسُّنَهَا فَيَنْسِفُونَهَا ذُفُرَاتٍ فَيُمْسِكُونَ بِإِصْبَاحِهِمْ
فِيهَا سِجِّينًا ﴿١٤﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا
مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ كَانُوا فِي اللَّهِ الَّذِينَ خَلَعَهُمْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

فَأَسْلَمْنَا عَلَيْهِمُ إِحْصَاءَ ذُنُوبِهِمْ فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ
عَذَابَ الْحَرِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَخْزَىٰ لَهُمْ
لَا يَصْبُرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ وَأَسْبَغْنَا لَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ
صِغَةُ الْعَذَابِ الْهَلُونِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا الْإِنْسَانَ سَمِينًا وَكَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُ عِزْدَاءَ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

تدبیرِ خدایِ غالبِ دانا (۱۲) .

پس اگر روگردان شوند بگوترسانیدم
شمار از عقوبتی مانند عقوبتِ عاد و ثمود
(۱۳) .

وقتیکه آمدند بدیشان پیغامبران از پیش
روی ایشان و از پس پشتِ ایشان که
عبادتِ مکنید مگر خدایِ را گفتند اگر
خواستی پروردگارِ مافرو فرستادی
فرشتگانرا پس هر آئینه مابآنچه فرستاده
شدید همراه آن نامعتقدیم (۱۴) .

اما قومِ عاد پس تکبر کردند در زمین به
ناحق و گفتند کیست زیاده تراز ما به قوت
آیانه دیدند که آن خدایِ که بیافرید ایشان
را او زیاده ترست از ایشان به قوت
و ایشان بآیاتِ ما انکار می کردند (۱۵) .

پس فرستادیم برایشان بادی تند در
روزهای شوم تابچشانیم ایشانرا عذاب
رسوایی در زندگانی دنیا و هر آئینه عذاب
آخرت رسواکننده ترست و ایشان نصرت
داده نه شوند (۱۶) .

واما ثمود پس راه نمودیم ایشان را پس
اختیار کردند نابینائی را بر راه یابی پس در
گرفت ایشان را عقوبتِ سختِ عذابِ
خواری بسبب آنچه میکردند (۱۷) .

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و
پرهیزگاری میکردند (۱۸) .

و آن روز که برانگیخته شوند دشمنانِ خدا
روان ساخته بسوی آتش، پس ایشان باین

حال باشند^(۱) که بعض را تا برسیدن بعض ایستاده کرده میشود (۱۹) .

تا وقتی که چون بیایند نزدیک دوزخ گواهی دهد برایشان گوش ایشان و چشمهای ایشان و پوست های ایشان بآنچه می کردند (۲۰) .

و گفتند پوست های خود را چرا گواهی دادید بر ما گویند گویا کرد ما آن خدای که گویا کرده است هر چیزی را و او بیافرید شمارا اول بار و بسوی او باز گردانیده شوید (۲۱) .

و پنهان نمی شدید (هنگام ارتکاب معاصی از خوف)^(۲) آنکه گواهی دهد بر شما گوش شما و چشم های شما و پوست های شما ولیکن پنداشتید که خدا نمیداند بسیاری از آنچه می کنید (۲۲) .

و این گمان شما که به غلط اندیشه کردید در حق پروردگار خویش هلاک کرد شمارا پس زیان کارگشتید (۲۳) .

پس اگر صبر کنند پس آتش خوابگاه ایشان ست و اگر عفو طلبند پس نیستند ایشان عفو کرده شدگان (۲۴) .

و برگماشتیم برای ایشان همنشینان^(۳) پس آراسته کردند آن همنشینان برای

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا سَمِعَتْهُمَ أَبْصَارُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

وَقَالُوا الْيَوْمَ لَمْ يَكُنْ لَنَا إِلَهٌ وَاللَّهُ
الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَاللَّيْلِ
تُرْجَعُونَ ﴿۲۰﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِينَ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاصِبًا
مِّنَ الْخَيْرِينَ ﴿۲۲﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ
مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۳﴾

وَيَقِيصْنَا لَهُمْ مَفْرَتًا فَرْتَبُوا لَهُمْ مَثَابِينَ أَيْدِيَهُمْ وَمَا

(۱) که بعض را تا برسیدن بعض اشاره کرده می شود .

(۲) یعنی درین دارخوف آنکه .

(۳) یعنی از شیاطین والله اعلم .

ایشان آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس پشت ایشانست^(۱) و ثابت شد برایشان وعده عذاب داخل شده در امتنیکه پیش از ایشان گذشته اند از جن و آدمیان هر آئینه ایشان زیان کار بودند (۲۵) .

و گفتند کافران مشنویید این قرآن را و سخن بیهوده گوئید در اثناء خواندن آن بُود که شما غالب شوید (۲۶) .

پس البته بچشانیم کافران را عذاب سخت و البته جزا دهیم ایشانرا بحسب بدترین آنچه می کردند (۲۷) .

این ست جزای دشمنان خدا که آتش ست ایشان را، در آنجا منزل علی الدوام باشد پاداش دادیم بر حسب آیات ما انکار میکردند (۲۸) .

و گویند کافران ای پرورد گار ما بنما ما را آن دو کس^(۲) که گمراه ساختند ما را از جنس جن و از جنس انس تا در آریم آن هر دو را زیر قدم های خود تا شوند از فرو تر ماند گان (۲۹) .

هر آئینه آنانکه گفتند پرورد گار ما خداست باز قائم ماندند فرود می آیند برایشان فرشتگان^(۳) که مترسید و اندوه

خَلَقَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَسْمِهِمْ قَدْ خَلَقَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَبِيرِينَ ﴿۲۵﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ هَذَا الْقُرْآنُ وَالْعَوَاقِبُ لَهُمْ مَا نَفَعُنَا ﴿۲۶﴾

فَلَنُدَبِّقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَدَاآبَا سَدِيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الثَّارَةُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ
جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَأْتِينَآ بِجَحْدُونَ ﴿۲۸﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ اصَلَدْنَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَّتْ آفَادًا يَلْبُؤُنَا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿۲۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَاؤُا تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَقْفُوا وَلَا تَعْرُؤُوا وَابْتَئُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ

(۱) یعنی وسوسه انداختند که دنیا قابل رغبت است و آخرت قابل رغبت نیست والله اعلم .

(۲) یعنی آن دو فریق .

(۳) یعنی نزدیک موت .

مخورید و خوش حال شوید به بهشتی که وعده داده می‌شدید (۳۰) .

ما دوستان شمائیم در زند گانی دنیا و در آخرت نیز و شماراست درینجا آنچه بطلبید نفس های شما و شمارا ست آنجا آنچه درخواست کنید (۳۱) .

بطریق مهمانی از جانب خدای آمرزگار مهربان (۳۲) .

و کیست نیکوتر باعتبار سخن از شخصی که دعوت کرد مردمان را بسوی خدا و کار شائسته کرد و گفت هر آئینه من از مسلمانانم (۳۳) .

و برابر نیست نیکی و بدی جواب بازده بخصلتی که آن بهترست پس ناگاه آن کس که میان تو و میان وی دشمنی ست گویا وی دوست قریب است (۳۴) .

و نایل نمی شوند باین خصلت مگر آنانکه صبر کردند و نایل نمی شود باین خصلت مگر صاحب نصیب بزرگ (۳۵) .

و اگر باز گرداند ترا و سوسه بازگردانده آمده از جانب شیطان پس پناه طلب کن بخدا هر آئینه خدا اوست شنوا دانا (۳۶) .

و از نشانه های اوست شب و روز و خورشید و ماه سجده مکنید خورشید را و نه ماه را و سجده کنید برای خدا که آفرید این چیزها را اگر شما هستید فقط او را عبادت می کنید (۳۷) .

پس اگر تکبر کنند کافران (چه باک) پس آنانکه نزدیک پروردگار تواند به پاکی یاد

تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾

تَحْنُ أَوْ لِيُكْفِرَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَإِنِ الْأَخِرَةَ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿۳۱﴾

تُرَاوِينَ غُفُورًا رَحِيمًا ﴿۳۲﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَسَنَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ بِأَعْيُنِكُمْ إِنَّمَا يَبْصُرُ بِمَا كَانَتْ عِدَاوَةً كَانَتْ وَلِي حَسِيمٍ ﴿۳۴﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ هُمْ عَظِيمٌ ﴿۳۵﴾

وَإِنَّمَا يُرِيدُ عَنَّاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ تَزْعُورٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا سُبُحَانَ لِلشَّيْطَانِ وَلَا لِلَّذِينَ هُمُ يُحْمَلُونَ ﴿۳۷﴾

إِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخْفُونَ ﴿۳۸﴾

می کنند اورا شب و روز و ایشان مانده نمی شوند (۳۸) .

وازشانه های او آنست که می بینی زمین را فرسوده پس وقتی که فرود آورديم برسِرآن آب به جنبش آمدولند شد هرائينه آنکه زنده کرده است زمین را البته زنده کنندهٔ مرد گانست هرائينه اوبرهمه چیز تواناست (۳۹) .

هرائينه آنانکه کج روی میکنند درآيات ما پوشيده نيستند ازما آيا کسی که انداخته شود درآتش بهترست يا کسی که بيايد ايمن شده روز قيامت بکنيد هرچه خواهيد هرائينه خداآنچه می کنيد بيناست (۴۰) .

هرائينه آنانکه کافرشدند بقرآن وقتيکه آمد بدیشان (پوشيده نيستند ازما) و بتحقيق آن کتابيست گرامی قدر(۴۱) .

راه نمی يابد بدوباطل از پيش روی او ونه ازپس پشتِ او فرستاده شده است ازخدای داناستوده (۴۲) .

(يا محمد) گفته نمی شود ترا مگرآنچه گفته شده بود پيغامبران را پيش ازتو هرائينه پروردگارتو خداوند آمرزش ست وخداوند عقوبتِ درد دهنده است (۴۳) .

وا گرمی کرديم اين کتاب را قرآنی بزبان عجم هرائينه می گفتند کافرانِ عرب چراواضح کرده نه شد آياتِ او آيا قرآن عجمی ست ومخاطب عربی بگوقرآن مسلمانان را هدايت وشفاست وآنانکه

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَائِبَةً إِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
فَهَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَّامٌ
لِشَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

إِنَّ الَّذِي يَلْجِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى
فِي النَّارِ خَيْرًا مِمَّنْ يَلْقَى مِنْ آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزٌ ﴿۴۱﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَوَلَّى مَنْ
حَكَوْهُ حَبِيدٌ ﴿۴۲﴾

مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ
لَدُوٌّ مَغْفِرٌ وَرُوْدٌ وَعَقَابٌ لِيَوْمٍ ﴿۴۳﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجْمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
عَآرَبِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبَيِّنَاتٌ

ایمان نمی آرند درگوش های ایشان گرانی ست و قرآن برایشان کوریست این جماعت (بمثلی چنانند) که آواز داده میشوند از جای دور (٤٤) .

وهرآئینه دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد در آن واگر نه بودی کلمه تقدیر سابق صادر شده از پرورد گارتو البته فیصله کرده شدی در میان ایشان وهرآئینه ایشان در شک قوی اند از طرف قرآن (٤٥) .

هرکه بکند کارنیک پس نفع اوراست وهرکه بدکاری کند پس وبال برویست و نیست پرورد گارتو ستم کننده بر بندگان (٤٦) .

بسوی خدا حواله کرده میشود معرفت قیامت و بیرون نمی آید اجناس میوه از غلاف های خود و در شکم بار نمی گیرد هیچ ماده و نمی نهد بار شکم را مگر بدانست خدا و روزیکه خدا آواز دهد ایشان را که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ کس اثبات کننده شریکان (٤٧) .

وگم شد از نظر ایشان آنچه می پرستیدند پیش ازین و دانستند که نیست ایشان را هیچ مخلصی (٤٨) .

مانده نمی شود آدمی از طلب خیر و اگر برسدش سختی پس نا امید طمع برنده است (٤٩) .

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ وَعَمَّا يُرْسَلُ إِلَيْهِمْ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِلَهُهُمُ لَبِئْسَ شَيْءٌ مِّنْهُ مَرْيَبٌ ﴿٤٥﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

إِلَيْهِ يُرْجَى عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا جَلْدًا وَنِوَمًا يُنَادِيهِمْ فِي أَسْرَارِهِمْ قَالُوا أَذُنُكَ مَأْمُونًا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَلُّوا مَا لَهُمْ مِنَ الْحَيَاطِ ﴿٤٨﴾

لَا يَسْتَعِينُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْغَافِرِينَ إِنَّ سَعَةَ الرَّحْمَنِ لَبِئْسَ مَا يَكُونُ لِقَوْمٍ أَصَابًا ﴿٤٩﴾

اگر بچشانیم اورا بخشاشی از جانب خود بعد از سختی که رسیده باشد بوی البته گوید که این برای من ست^(۱) و نمی پندارم که قیامت قائم شود و اگر بالفرض باز گردانیده شود مرا بسوی پروردگار من هر آئینه مرا نزدیکِ او حالت خوش باشد پس البته خبردار کنیم کافران را بآنچه می کردند و البته بچشانیم ایشان را از عقوبتِ سخت (۵۰) .

و چون انعام کنیم بر آدمی رو بگرداند و دور شود بطرفِ خود رفته و چون برسدش بلای پس صاحب دعای بسیار ست (۵۱) .

بگو آیا دیدید که اگر باشد قرآن از جانب خدا باز کافر شوید بآن کیست گمراه تراز شخصی که باشد درین مخالفت دور از صواب (۵۲) .

خواهیم نمود ایشان را نشانه های خود در اطرافِ عالم و در نفس های ایشان نیز تا آنکه واضح شود برایشان که این سخن راست ست آیا بس نیست پروردگار تو آنکه او بر هر چیز مطلع است (۵۳) .

آگاه شو هر آئینه ایشان در شبهه انداز ملاقات پروردگار خویش آگاه شو هر آئینه خدا بهر چیز درگیرنده است (۵۴) .

وَلَيْنَ أَذْفَنُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ صَوَاءٍ مَسْتَهْتِكُوكُنَّ
هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ صُجْعَتِ إِلَىٰ
رَبِّي لَأَنِّي عِنْدَهُ الْخُسْفَىٰ فَكُنْتُمْ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِمَاعْمَلُوا وَلَنْذِيْقَهُمْ مِنْ عَذَابٍ عَظِيمٍ ⑤

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِنِيهِ وَإِذَا مَسَّهُ
الضَّرُّ فَذُوْدَعَاءٍ عَرِيضٍ ⑥

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ
أَصْلُ مِنْ هُوَ فِي شِقَاقِ الْعَبِيدِ ⑦

سُرِّيهِمُ الْبَيْتَانِي الْأَقَاتِي فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِينَ لَهُمْ
أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑧

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَظِيمٌ ⑨

(۱) یعنی خاطر جمع کند و خوف از دلی اوزائل شود و الله اعلم .